

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Adam Bodnar

III.612.1.2015.TO

Warszawa, 9 listopada 2015 r.

Pan

Władysław KOSINIAK-KAMYSZ

Minister Pracy i Polityki Społecznej

W trakcie spotkań przedstawicieli mojego Biura ze środowiskiem weteranów działań poza granicami państwa ujawnił się problem braku prawnych możliwości uzyskania przez organizacje pozarządowe, świadczące pomoc na rzecz weteranów – statusu organizacji pożytku publicznego.

Weterani oraz weterani poszkodowani, z uwagi na stały udział Wojska Polskiego w działaniach poza granicami kraju stanowią coraz liczniejszą grupę osób. Przyjęta ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz.U. Nr 205, poz. 1203), choć w dużym stopniu poprawiła status weteranów działań poza granicami państwa, to nie jest w stanie zapewnić adekwatnej pomocy wszystkim zainteresowanym. W polskim ustawodawstwie istnieje szereg aktów prawnych określających dodatkowe elementy systemu zabezpieczenia społecznego weteranów. Z dotychczasowych doświadczeń wynika jednak, że skala problemów, z jakimi spotykają się weterani jest tak szeroka, że Państwo nie zawsze jest w stanie nadążyć za pojawiającymi się potrzebami. Przykładowo wskazać należy na grupę weteranów ciężko poszkodowanych (których uszczerbek na zdrowiu przekracza 60%). W wielu przypadkach osoby takie wymagają systematycznej opieki. Rodzina nie zawsze jest w stanie ją zapewnić na odpowiednio wysokim poziomie, a pogarszający się stan zdrowia nie rzadko wymaga ze strony opiekunów zwiększonej aktywności. Podobnie konieczność zakupu, konserwacji czy wymiany protez na poziomie gwarantującym możliwość sprawnego

poruszania się stanowi dla części weteranów poszkodowanych znaczną niedogodność. Potrzebę niezwłocznej reakcji na pojawiające się w takich okolicznościach problemy mogłyby zapewnić organizacje pozarządowe posiadające status organizacji pożytku publicznego. Jak wskazują sami zainteresowani – jest, bowiem coraz więcej osób i organizacji pozarządowych zainteresowanych organizowaniem i prowadzeniem pomocy na rzecz środowiska weteranów.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118 ze zm.) działalnością pożytku publicznego jest działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie. Art. 4 ust. 1 cyt. ustawy precyzuje te zadania, pomijając działalność na rzecz weteranów. Stosownie do treści art. 4 ust. 2 cyt. ustawy Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zadania w zakresie innym niż wymienione w ust. 1 jako należące do sfery zadań publicznych, kierując się ich szczególną społeczną użytecznością oraz możliwością ich wykonywania przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, w sposób zapewniający wystarczające zaspokajanie potrzeb społecznych.

Ustawa o wolontariacie reguluje działalność podmiotów w pewnych obszarach, które ze względu na swoje znaczenie i rolę Państwa w ich kształtowaniu zostały potraktowane w sposób uprzywilejowany. Zadania wymienione w art. 4 ust. 1 ustawy o wolontariacie nie stanowią katalogu zamkniętego, o czym przesądza treść ust. 2. Ustawodawca upoważnił Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia innych zadań niż określonych w treści art. 4 ust. 1 cyt. ustawy, umożliwiając tym samym szybszą reakcję na zachodzące w społeczeństwie przemiany.

Wydaje się, że wprowadzenie dodatkowego zadania publicznego tzn. „działalności na rzecz weteranów” z jednej strony znacząco przyczyni się do poprawy sytuacji weteranów, z drugiej strony zapewni organizacjom pozarządowym racjonalne wspieranie potrzebujących. W świetle powyższego, stosownie do treści art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 ze zm.) zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości podjęcia działań w celu uregulowania przedmiotowego problemu oraz poinformowanie mnie o zajętych stanowisku.

Podpis na oryginale